

til en Kommission, til nogle Embedsmænd, som ikke staar med det samme Ansvar overfor Befolkningen som vi. Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte om Forskydninger, der kunde komme. Ja, der kan selvfølgelig komme Forskydninger. Derfor maa vi ogsaa kræve, at Jernbaneanlægget bliver vedtaget saaledes, at der bliver taget det rigtige Hensyn til de naturlige Samlingspladser. Det er en af de store Fejl, som mange Jernbaneanlæg lider under efter min Mening, at man ikke har taget Hensyn til de naturlige Samlingspladser og derved har skadet Egne, som var i Opkomst, og skaffet dem usund Konkurrence.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lillelund har Ordet for en kort Bemærkning.

Lillelund: Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Hedegaard sige, at naar han anker over, at der er sagt, at Banen er vedtaget to Gange med den Retningslinie her i Folketinget, har han for saa vidt Ret. Først vedtoges den med Retningslinien, og saa bagefter tog Mindretallet Sagen op ved tredie Behandling og stillede et Ændringsforslag om Retningslinien, men det blev forkastet, og Banen blev tre Gange vedtaget med den Retningslinie, den har. Saa det er ikke tilfældigt, at Banen fik den Retningslinie, den fik.

Den højtærede Minister taler om Ansvaret. Jeg ved, at den højtærede Minister ved en saadan Lejlighed er rede til at tage Ansvaret. Det skulde glæde mig, om den højtærede Minister, som i sin Tid sammen med mig tog Ansvaret for Retningslinien over Ørre, ogsaa vil være med til, at Rigsdagen skulde tage dette sit Ansvar. Jeg ved nu — hvad jeg for Resten vidste i Forvejen —, at den højtærede Minister vil sove roligt, selv om dette Ting ændrer Banens Retningslinie. Derfor haaber jeg, at den Dag maa opinde, da den højtærede Minister og jeg sammen tager Ansvaret for en Linie, hvis Retning Rigsdagen har bestemt.

Til Slutning vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg vil hellere have, at det er Folketinget og Landstinget, med andre Ord Rigsdagen, der bestemmer Retningslinien, end at det overlades til en Kommission bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf det ene er selvkrevet og de to udnævnte af Ministeren. Jeg har i allerhøjeste Grad Tillid til Ministeren, men det forekommer mig alligevel uheldigt, om

Folketinget sagde: Nu overlader vi Sagen til to Mænd, som Ministeren udpeger, og til en tredie, som er selvkreven til at være Medlem, med andre Ord til et Flertal, som udpeges af Ministeren, og som bestaar af Embedsmænd. Den højtærede Minister sagde, at der var to Spørgmaal i Striden, hvoraf det første var stedt til Hvile. Ja, det er heldigvis rigtigt. Paa det Punkt har alle bøjet sig for den Stilling, Folketinget indtog. Jeg vil haabe, at ogsaa det andet Spørgsmaal bliver stedt til Hvile, idet jeg haaber, at alle vil bøje sig for den Stilling, Folketinget indtog i det Spørgsmaal sidste Gang.

Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale, at Rigsdagen indsætter Retningslinien, at Rigsdagen tager Afgørelsen i saa Henseende. Naar den højtærede Minister nævnte, at der er fuldstændig Enighed om tre Retningspunkter af Banen, er det rigtigt, men saa burde han have tilføjet, at der er ogsaa fuldstændig Enighed om, at man ønskede, at det skulde være Rigsdagen, der skulde bestemme ogsaa det fjerde Retningspunkt, i Stedet for at det overlodes til en Kommission. Jeg haaber, at en lignende Enighed ogsaa maa fremkomme her i dette Ting.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det er fuldstændig rigtigt, at jeg, som jeg sagde før, vilde sove roligt, enten man vedtog Aulum, eller man vedtog Ørre, men jeg vil dog allerede paa dette Tidspunkt sige, at hvis der kommer Ændringsforslag frem om at føre Banen over Aulum, eller der kommer Ændringsforslag frem om at føre Banen over Ørre, vil jeg fraraade Ændringsforslaget, for jeg mener, at det fører os ind i den Strid igen, som vi skulde komme udenom for at faa Banen vedtaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Grønbæk sluttede sin Tale med at sige, at vi ikke her skulde tale om Enkelthederne. Samtidig havde det ærede Medlem kun talt om Enkeltheder, nemlig om, hvilke bestemte Interesser bestemte Kommuner derovre havde. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, for jeg tror ikke, Tiden i Dag er til at tale om denne Banes Retningslinie. Det, vi skal tale om her, er: Skal Folketinget, skal Rigsdagen bestemme denne Banes Retningslinie eller